

בָּמָה דָּאת אָמֵר, (ישעיה ג') **אוֹי לְרַשֵּׁע רֹעֶה וְגֽוֹן.**

הו' פָתָח וַיֹאמֶר, אֲתָה הַכֵּל רְאִיתִי בַּיּוֹם הַכְּלִי וְגֽוֹן.
הַאֲיָכָר אָוֹף הַכִּי אֲוֹקְמוֹדָה חֶבְרִיא, אֲבָל פֶּר
אֲתִיהִיב חֶכְמָה לְשִׁלְמָה, חַמְא כּוֹלָא, בְּזַמְנָא
דְשִׁלְטָא סִיחָרָא, יִשׁ צְדִיק דָא עַמּוֹדָא דְעַלְמָא.
אוֹבֵד: בָמָה דָאת אָמֵר, (ישעיה ג') הַצְדִיק אָבָד, בְּזַמְנָא
דְגַלּוֹתָא בְצִדְקוֹ: בְגַין דְהִיא שְׁכִיבָת לְעַפְרָא, צְדִיק
דָא, בֶל זַמְנָא רְיַשְׁרָאֵל בְגַלּוֹתָא, אֵיהִי עַמְהֹן
בְגַלּוֹתָא, וּבְגַין בְּךָ, (קהלת ז') צְדִיק אוֹבֵד בְצִדְקוֹ. דְהָא
לֹא מְטָאן לְגַבִּיה אִינּוֹ בְּרַכָּאָן עַלְאַיִן.

**וַיֹּישׁ רְשֵׁע מְאַרְיךָ בְּרַעַתּוֹ, דָא סְמָאל, דְאַוְרִיךָ
שְׁקָט וְשִׁלְוחָ לְאַדּוֹם, בְּמַאי בְּרַעַתּוֹ.
בְּהַהִיא רָעָה אֲתִתְיָה,** (נ"א אֲשָׁה רָעָה אֲשָׁת זַנְגִים) (הושע א')
נָחֵש תְּקִיפָא, דְהָא לֹא מְטָא עַלְיִיהוּ שְׁקָט

לשון הקורש

עַצְמוֹ רָע וּמְרַתְּחָק בְּחַטָּאוֹ, בָמו שָׁנָאָמֵר
(ישעיה ג') **אוֹי לְרַשֵּׁע רֹעֶה וְגֽוֹן.**
עוֹד פָתָח וַיֹאמֶר, (קהלת ז') אֲתָה הַכֵּל רְאִיתִי
בַּיּוֹם הַכְּלִי וְגֽוֹן. פְסֻוק זה אף בְּךָ בְּאַרוֹתוֹ
הַחֶבְרִים, אֲבָל בָּאֲשֶׁר נִתְנָה חֶכְמָה
לְשִׁלְמָה, רָאָה הַכֵּל בְזַמְן שְׁזוֹלְטָה
הַלְּבָנָה, יִשׁ צְדִיק - וְהִיא עַמּוֹד הַעוֹלָם.
אֲבָד - בָמו שָׁנָאָמֵר הַצְדִיק אָבָד, בְזַמְן
הַגְּלוֹת. בְצִדְקוֹ - מִשּׁוּם שְׁהִיא שֹׁכְבָת

וַיְשַׁלְּחוּ, אֲלֹא בְּגִין דָּאַתְּדַבֵּק בְּהַהִיא נַוקְבָּא. בְּגִינוֹנָא דָא לְשָׁאָר מַלְכּוֹן, עַד דָּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא יַקְים מַעֲפָרָא, לְהַהִיא סְכִתְהָא זָוֵד הַנּוֹפְלָתְהָ. דְּבָתִיב, (עמוס ז') אַקְים אֶת סְכִתְהָא זָוֵד הַנּוֹפְלָתְהָ.

וַיַּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְוֵי. (שמות ב') רַبִּי יוֹסֵי פָּתָח (שיר השירים ו') דָזְדִי יָרַד לְגַנְזָו לְעַרְגּוֹת הַבּוֹשָׁם וְגַנוֹּו. לְגַנְזָו: דָא בְּגִנְסַת יִשְׂרָאֵל, בְּגִין דָהִיא עַרְגּוֹת הַבּוֹשָׁם, דָהִיא בְּלִילָא מִבֶּל סְטָרִי (נ"א ז"י) בּוֹסְמִין וּרְיחִין דָעַלְמָא דָאָתִי. בְּשֻׁעַתָּא דָקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא נְחִית לְגַנְגַּתָּא דָא (נ"א דער) כָּל אַיִן גַּשְׁמַתָּהּוֹן דְצָדִיקִיא, מַתְעַטְּרוֹן תִּפְנוֹן, בְּלָהּוּ יְהִיבִי רִיחָא, כִּמֵּה דָאָת אַמְרִיר וּרְיחִת שְׁמַנִּיךְ מִבֶּל בְּשָׁמִים, (נ"א וּרְיחִ אָפָךְ בְּתִפְחוֹתִים) אַלְיִין אַיִן גַּשְׁמַתָּהּוֹן דְצָדִיקִיא, דָאַמְרִר רַבִּי יִצְחָק, כָּל אַיִן גַּשְׁמַתָּיִן דְצָדִיקִיא, דָהּוּ בְּהָאֵי עַלְמָא, וּכָל אַיִן גַּשְׁמַתִּין, דִזְמִינִין לְגַחְתָּא לְהָאֵי עַלְמָא, בְּלָהּוּ

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בָּאוֹתָה נַקְבָּה, בָּמוֹ וְהַלְשָׁאָר הַמְּלִכּוֹת, עַד שְׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יוֹרֵד לְגַן דָזְהָה שְׁלַעַזָּא, כָּל אַוְתָה סְכִתְהָא זָוֵד הַנּוֹפְלָתְהָ, שְׁבָתּוֹב (עמוס ט') אַקְים אֶת סְכִתְהָא זָוֵד הַנּוֹפְלָתְהָ. וַיַּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְוֵי. רַבִּי יוֹסֵי פָּתָח, (שיר ה) דָזְדִי יָרַד לְגַנְזָו לְעַרְגּוֹת הַבּוֹשָׁם וְגַנוֹּו. לְגַנְזָו – וּזְבָנָה יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שְׁהִיא עַרְגּוֹת הַבּוֹשָׁם, שְׁהִיא בְּלָוָלה מִבֶּל צָדִיקִי (מיין)

בגנטא (דא קיימין בגנטא) דיא בארעא, (בליהו) קיימין בדיוקנא וצירא דהו קיימין בהאי עלמא, וסתרא ורזה דא את מסר להכימי.

רווחא דנחתת לבני נשא, דאייהו מסטרא דנווקבא, מתגלא תDIR בגולופא בהאי חותם. צירא דגלא דבר נש בהאי עלמא, בלית לביר, וריהא את גלייף לגו. בד אתפסת רווחא מן גופה, ההיא רוזה בלית בגנטא דארעא, בציירא ודיוקנא דגופיה ממש דבהאי עלמא, בגין דהזה DIR בחותם.

יעל דא אמרה איהי, (שיר השירים ח') שימני בחותם, מה חותם גלייף בגולופא לגו, ואת צייר בצייר בליטה לביר. אוף כי איהי רווחא, דהזה מסטרא דיללה, בהאי גונא ממש בהאי עלמא, גלייף בגולופא לגו, בד אתפסת מן גופא, וועל

לשון הקידש

לעולים הזה, בלאן (עומדות בען חיה). בגין שבארץ כלם עומדים בדיקון וצייר שהיו עומדים בעולם הזה, וסתרא וסוד זה נמסר להכמים.

יעל זה היא אמרה (שיר ח') שימני בחותם. מה חותם חוק בחקיקה פנימה ומצטיר בשיזיר בולט החזקה, אף כד היא הרוח שהיתה מצד שלה, במזו זה ממש בעולם זהה חוק בחקיקה פנימה, ובשותפה שט מהנוף ונכנסו לגן שבארץ, האoir שם

בְּגַנְגַּתָּא דְאֲרֻעָא, אָוִירָא דְתִמְנוֹ בְּלִיטָה הַהוּא גָּלוֹפָא
לְאַתְצִירָא לְבָרָר, וְאַתְצִיר בְּצִירָא בְּלִיטָה לְבָרָר,
כְּגַזְוָנָא דְצִירָא דְגַזְפָּא בְּהָאי עַלְמָא (לעילא).

בְּשִׁמְתָּא, דְאֵיהִי מֵאִילְנָא דְחִיאָא, אַתְצִיר תִּמְנוֹ
לְעַיְלָא, בְּהַהוּא צְרוֹרָא דְחִיאָ, לְאַתְעַנְגָּא
בְּנוּעָם יְיָ, בְּמָה דְאַתָּ אָמֵר (תְּהִלִּים כ"ז) לְחַזּוֹת בְּנוּעָם
יְיָ וְלִבְקָר בְּהִיכְלָוּ.

וַיַּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לְיוּ, דָא גְּבָרִיאָל, בְּמָה דְאַת אָמֵר
(דְּニַיאַל ט) וְהַאֲישׁ גְּבָרִיאָל אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּחִזּוֹן
וְגוֹ. מִבֵּית לְיוּ: דָא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל, דְאַתִּיא מִסְטָרָא
דְשִׁמְאָלָא. וַיַּקְחַ אֶת בַּת לְיוּ דָא נְשִׁמְתָּא.

דְתִגְיַנְן, בְּשַׁעַתָּא דְאַתִּילִיד גַּופָּא דְצִדִּיק, בְּהָאי
עַלְמָא, (דְף י"א ע"ב) קְדֻשָּׁא בָּרִיךְ הוּא קְדֻשָּׁא
לִיה לְגָבְרִיאָל, וְגַטִּיל הַהִיא נְשִׁמְתָּא (צדיק) דִי

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

בָּזְלַט אָתוֹן חֲקִיקָה לְהַצְטִיר הַחוֹצָה,
וּמְצַטִּיר בְּצִיּוֹר בָּזְלַט הַחוֹצָה, בָּמוֹ שְׁצִיּוֹר
שֶׁל הַגּוֹנָף בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלִמְעָלָה.
שְׁנָאָמֵר (דְּニַיאַל ט) וְהַאֲישׁ גְּבָרִיאָל אֲשֶׁר
רָאִיתִי בְּחִזּוֹן וְגוֹ. מִבֵּית לְיוּ – וּ בְנֵסֶת
יִשְׂרָאֵל, שְׁבָאָה מִצְדָּה הַשְּׁמָאָל. וַיַּקְחַ אֶת
בַּת לְיוּ – וּ הַגְּשָׁמָה.

שְׁשַׁבְּגִינָה, בְּשַׁעַה שְׁנָוֹלֵד גַּוף שֶׁל צִדִּיק
בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא קוֹרָא
לְגָבְרִיאָל וְגַטִּיל אָוֹתָה נְשִׁמָה וְשֶׁל צִדִּיק
שְׁבָגָן, וּמְוֹרֵיד אָוֹתָה لְגַנְפָּה הַזֶּה שֶׁל

בגנטא, ונחתתא לה להאי גוףא דצדיקיא, דאתיליד בהאי עלמא, ואideo אטפקד עלה וגטיר לה.

וְאֵי תִּמְאָה, הַהוּא מֶלֶךְ אֶתְכֶןָא דְּאֲתִמְנָא עַל רֹויְהִזּוֹן דַּצְדִּיקִיא, לִילָה שְׁמִיה, וְאֵת אָמְרָת דָּאִידּוֹ גְּבָרִיאָל. הַכִּי הַזָּא וְדָאי, בְּגַ�וְן דָּאִיטִי מְסֻטְרָא דְשָׁמָאָלָא, וְכָל מָאוֹן דָּאִיטִי מְסֻטְרָא דְשָׁמָאָלָא הַכִּי אַקְרֵי.

וַיַּלְךְ אִישׁ: דָא עַמְרָם. וַיַּקְחֵה אֶת בַת לְזִוִּים: דָא יוֹכֶבֶד. וַיַּבְתֵּן קֹול נַחַת וְאָמְרָת לִיה לְאַזְדוֹגָא בָה, דָהָא קָרִיב זְמָנָא דְפַרְקָנָא דִיְשְׁרָאֵל, עַל יְדָא דְבָרָא דָאִיטִילִיד מְגִיְהוּ.

וַיַּקְרִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סִיעַ בֵּיה, דְתַגְנִין, שְׁבִינְתָא שְׁרִיא עַל עַרְסִיהוּ וְרַעֲוָתָא דְלַהֲזָן בְּדִבְקוֹתָא חֲדָא, הַזָּה בָה בְשִׁבְינְתָא, וְעַל דָא, לֹא אַתְעִדי שְׁבִינְתָא, מִהַהְוָא בָרָא דָאוֹלִידּוֹ, לְקִימָא

לשון הקידש

וַיַּלְךְ אִישׁ – זה עַמְרָם. וַיַּקְחֵה אֶת בַת לְזִוִּים – זו יוֹכֶבֶד. וַיַּבְתֵּן קֹול יְרֵדה וְאָמְרָה לוֹ לְהַזְוִיגָה, שְׁהָרִי קָרְבָּן זְמָנָת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַבָּן שְׁנוֹלֵד מֵהֶם. וַיַּהַקְרֹז שְׁרוֹד הַזָּא סִיעַ בּוֹ, שְׁנִינִין, שְׁבִינְתָה שְׁרִתָה עַל מִתְהָמָם, וְהַקְרֹז שְׁלָהָם בְּדִבְקוֹת אֶתְתָה הִיה בְשִׁבְינָת, וְלֹכֶן לֹא

חַצְדִיק שְׁנוֹלֵד בְעוֹלָם הַזֶּה, וְהַזָּה נְפַקֵד עַלְיהָ וְשׁׁוֹמֵר אֹוֹתָהּ.

וְאֵם תֹאמֶר, אָתוֹ מֶלֶךְ שְׁהַתִּמְנָה עַל רֹוחות הַצְדִיקִים שְׁמוֹ לִילָה, וְאֵת אָוּמָר שְׁשָׁמוֹ גְּבָרִיאָל? בֶּן הַזָּא וְדָאי, מִשּׁוּם שְׁבָא מִצְדָ הַשְּׁמָאל, וְכָל מַי שְׁבָא מִצְדָ הַשְּׁמָאל בֶּן גְּקָרָא.

דְבַתִּיב, (ויקרא י"א) וְהַתְקִדְשָׁתֶם וְהִיִּתֶם קָדוֹשִׁים. בְּרַנֵּשׁ דְמִקְדֵּשׁ גַּרְמִיה מִלְרָע, קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא מִקְדֵּשׁ לֵיה לְעִילָא, כִּמֵה דְרֻעוֹתָא דְלַהּוֹן הָזָה בְּדִבְקוֹתָא דְשִׁבְגִּנְתָּא. הֲכִי אַתְדִּבְקָא שִׁבְגִּנְתָּא, בְּהַהּוֹא עַזְבָּדָא מִפְּשָׁר דַעֲבָדוֹ.

אמֶר רַבִּי יַצְחָק, זֶבַע אַינְנוּ צְדִיקִיא דְרֻעוֹתָא דְלַהּוֹן בְּדִבְקוֹתָא דְקִוְידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא תְדִיר, וּבִמְהַדְאֵנוּ מִתְדִּבְקֵינוּ בֵיהַ תְדִיר, הֲכִי נְמִי אַיְהוּ אַתְדִּבְקָה בְהּוּ, וְלֹא שְׁבִיק לְזֹן לְעַלְמִין. וּוְיַרְשִׁיעִיא, דְרֻעוֹתָא דְלַהּוֹן, וִדְבְקוֹתָא דְלַהּוֹן, מִתְרַחְקָה מְגִיה. וְלֹא דַי לְהֹזְדִּיקָה בְסֶטֶר אַחֲרָא. תָא חֹזִין, עַמְרָם דְאַתְדִּבְקָה בֵיהַ בְּקִוְידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא. נְפָק מְגִיה מִשָּׁה, דְקִוְידָשָׁא בָּרִיךְ הוּא לֹא אַעֲדֵי מְגִיה לְעַלְמִין, וִשְׁבִגְנָתָא אַתְדִּבְקָת בְּהַדִּיחָה תְדִיר, זֶבַע חֹזְקִיה.

לשון הקודש

זה שביבנה מאותו בין שהולידו, לנים מה שבתו (ויקרא ט) וְהַתְקִדְשָׁתֶם וְהִיִּתֶם קָדוֹשִׁים. בְּן אָדָם שְׂמַחְדֵשׁ עָצְמוֹ מִלְמֹתָה, קָדוֹשׁ ברוך הוא מקדש אותו מילמֹתָה. בְּמַמְנוֹן, בְּךָ הַשְׁבִגְנָה נְדִבְקָה מִפְשָׁר מִבְּנָה, אַלְאָ שְׂנָרוּבִים בָּאֵץ הָאָחָר. בָא רָאתָה, עַמְרָם שְׂנָרוּבִים בְּקָדוֹשׁ-ברוך-הוא, יצָא

וַתִּהְרֶר הָאֲשָׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא.
(שמות ב') **מַאי** כִּי טוֹב הוּא. אמר רבי חייא,
דָּאֲתִילִיד מְהוּלָל. בְּגִין, דְּרוֹזָא דְּבָרִית, טוֹב אַקְרִי,
דְּכָתִיב, (ישעה ג') **אָמְרוּ צְדִיק** כִּי טוֹב.

רַבִּי יוסף אמר, נְהִירֹו דְּשִׁבְגִּנְתָּא דְּנְהִיר בֵּית
חֶמְאת, דְּבָשְׁעַתָּא דָאֲתִילִיד אַתְמַלִּיא כָּל
בֵּיתָא נְהֹרָא, דְּכָתִיב וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא,
וְכָתִיב (בראשית א') נִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאָזְרָן כִּי טוֹב. וְעַל
דָּא כִּי טוֹב הוּא כָּתִיב, וְכָלָא הָוָה.

וַתִּצְפְּנֶהוּ שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים, שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים מַאי קָא
מִינְרִי. אמר ר' יהוֹדָה, רַמּוֹז הוּא דְּקָא
רַמּוֹז, דָּלָא אֲשִׁתְמֹדֵע מִשְׁחָה בְּזֹהָרָא עַלְּאָה, עַד
שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים. **דְּכָתִיב**, (שמות י"ט) **בְּחֶדֶש הַשְׁלִישִׁי**,
דָּהָא בְּדִין אֲתִיהִיבָת תּוֹרָה עַל יְדוֹי, וְשִׁבְגִּנְתָּא

לשון הקודש

שְׁפָמָיר בּוּ, שְׁבָשָׁעָה שְׁנוּלָד, הַתְמִלָּא כָּל
הַבִּיטָה אוֹר, שְׁבָתוֹב וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב
הוּא, וְכָתוֹב (בראשית א') נִירָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָזְרָן כִּי טוֹב. וְעַל זה בְּתוֹב כִּי טוֹב הוּא,
וְהַכְלָה הָיָה.

וַתִּצְפְּנֶהוּ שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים. מַה אָמְרִים
שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים? אמר רבי יהוֹדָה, רַמּוֹז
הוּא שְׁרָמוֹן, שְׁלָא נְזֹדֵע מִשְׁחָה בְּזֹהָר עַלְיוֹן
עַד שֶׁלֶשֶׁה יְרֻחִים, שְׁבָתוֹב (שמות יט) **בְּחֶדֶש**
רַבִּי יוסף אמר, רָאָתָה בּוּ אֶור הַשִּׁבְגִּנָּה

מִמְנוּ מִשְׁחָה, שְׁהַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא לא זו
מִמְנוּ לְעוֹלָמִים, וְשִׁבְגִּנָּה נְרַבָּה עַמוֹ
תִּמְדִיד. אֲשֶׁר יָצַקְוּן.
וַתִּהְרֶר הָאֲשָׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי
טוֹב הוּא. מַה זה כִּי טוֹב הוּא? אמר רבי
חייא, שְׁנוּלָד מְהוּלָל. מִשּׁוּם שְׁפָדָר הַבְּרִית
נִקְרָא טוֹב, שְׁבָתוֹב (ישעה ח) אָמְרוּ צְדִיק כִּי
טוֹב.

אתגָּלִיא, ו**שְׁרִיאַ עַלְיוֹ לְעֵינֵיהֶן דְכָלָא,** הכתיב, (שמות י"ט) ומפשׂה עלה אל האלָהִים ויקרא אליו יי'.

ולא יָכֹלֶה עַזְבֵּנָו, (שמות ב') דעת ההוא שעתא, לא אשתתמודע מלויליה בקדשא בריך הוא. ובתיב משה ידבר והאלָהִים יעננו בקול.

ותקח לו תבת גומא, רמז על הארץ, דלוזות קיימת עליין בגניה, תיבת גומא, ארון הברית אהו. ותחרמה בחרmr ובזפת (ריהיא מיבח ראייה) להא הארץ הנה מחותפה מלנו ומלבך. רבינו יהודה אמר, דא היא אוריתא, להחומרה קדרשא בריך הוא במצוות עשה ובמצוות לא תעשה.

וַתִּשְׁמַם בָּה אֶת הַיּוֹלֵד, אלו ישראל, כמה דעת אמר (הושע י"א) כי נער ישראל ואהבהו.

וַתִּשְׁמַם בְּפֻסֹּוף דָלָא הַזּוֹ פְּקוּדִי אָוּרִיתָא חַזְמָרָא

לשון הקידוש

גמא היא ארון הברית. ותחרמה בחרmr ובזפת, ואוקמה תבה שהו^א שחרי הארץ היה מצפה מבנים ומבחוץ. רבינו יהודה אמר, וזה התורה שהחומרה הקירוש בריך הוא במצוות עשה ובמצוות לא תעשה.

וַתִּשְׁמַם בָּה אֶת הַיּוֹלֵד – אלו ישראל, כמו שנאמר (הושע י"א) כי נער ישראל ואהבהו. **וַתִּשְׁמַם בְּפֻסֹּוף –** שלא היו מצוות התורה

השלישי, שחרי או נתנה תורה על ידו, ושבינה התגלטה ושרתה עליו לעניין כלם, שברתו ומשה עלה אל האלָהִים ויקרא אליו יי'.

ולא יָכֹלֶה עַזְבֵּנָו, שער אותה שעלה לא נורע דברו בקדוש ברוך הוא, ובתוב משה ידבר והאלָהִים יעננו בקול. ותקח לו תבת עצי נמא, רמז על הארץ שלוחות הברית נבנסים לתוכו. תבת

למִעְבֵד, עד סוף, דעַלְיוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרְעָא, לְסֻפֵר אֲרָבָעִין שְׁנִינָה. על שְׁפַת הַיּוֹרֶה: על מִימְרָא דְאַיִנָה דְמוּרִים אָזְרִיתָא וְחַזְקָה לְיִשְׂרָאֵל. (נ"א רבי חזקיה אמר חכמי אוליפנה)

דבר אחר וילך איש, דא קדשא בריך הוא, דכתיב, (שמות ט"ו) יי' איש מלחה. מבית לוי, דא קדשא בריך הוא, אחר דחכמה עלאה, וההוא נחר, מתחברן בחדא, ולא מתרשין לעלמיין. מבית לוי דאשרי לויתן (נ"א כל חייו) לחידו בעלמא, חדא הוא דכתיב, (טהילים ק"ד) לויתן זה יצרת לשחק בו. ויקח את בת לוי, דא קדשא בריך הוא, אחר דגהיירו דסיהרא נהייר.

וთהר האשה ותلد בן. האשה וዳי, כמה דעת אמר (בראשית ב') לואת יקרה אשה. בקדמיה בת לוי, והכוי הוא ודא, וכי בת לוי בקדמיה, (דף

לשון הקודש

חמר לעשות עד סוף, שנגנסו יישראלי באחד ולא נפרדים לעולמים. מבית לוי לארץ לסוף ארבעים שנה. על שפת היאר – שהשרה לויתן (כל שמה) לשמה תורה ותקה ליישראל. רבי חזקיה אמר, בר למידני. דבר אחר וילך איש – זה הקדוש ברוך הוא, שבתוב הד' איש מלחה. מבית לוי – זה הקדוש ברוך הוא, כמקום קדשו נבר מתרברים שהחכמה העליונה ואותנו נהר מתרברים

וְהַשְׁתָּא אֲשָׁה. אֶלָּא הַכִּי הוּא וְדֹאי, וְהַכִּי
אוֹלִיפְנָא, אַתְּתָא עַד לֹא אָזְדִּינָת, אַתְּקְרִיאָת בַּת
פְּלוֹנִי, בַּתְּר דָּאָזְדִּינָת אַתְּקְרִיאָת אֲשָׁה. וְהַכָּא, בַּת,
וְאֲשָׁה, וְכֹלָא, חַד דְּרָגָא אֵיהָן.

וְתִצְפָּגֵהוּ שֶׁלֹּשָׁה יְרֻחִים. (שמות ב') **אַלְיִן תְּלַת יְרֻחִין.**
הַדִּינָא קְשִׁיא שְׂרִיא בְּעַלְמָא וּמַאי
נִיגָּהוּ. תְּמוּז, אָב, טְבַת, (נ"א שְׁכִטָּה) **מַאי מְשֻׁמָּע.** **דָעֵד**
לֹא נִחְתַּת מְשָׁה לְעַלְמָא, שְׁבִיחַ הָזֶה אִיהוּ לְעַילָּא,
וּעַל דָּא אֲזֹהֲוַת בֵּיה שְׁבִינָהָא, מִיּוֹמָא דְאַתִּילִיד.
מִבָּאָן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רֹוחַ הַיּוֹן דְצִדְיקִיא, שְׁבִיחַ
אַיִן לְעַילָּא, עַד לֹא יַחֲטוּן לְעַלְמָא.

וְלֹא יָכַלְתָּה עוֹד הַצְפִּינוּ וְגַן. (שמות ב') מֵאֵי וְתַקְהֵ לֹז
תִּבְתַּת גּוֹמֶא. דְּחַפְתָּ לִיה בְּסִימָנָה, לְמַהֲנוֹי
גְּטִיר מָאִינָן נָנוּ יִמְאָ, דְּשָׁאָטִין בִּימָא רְבָא, דְּבָתִיב,

לשון הקודש

הם: תמיון, אב וטבת (שכט). מה מושמע? שער שליא ירד משה לעולם, הוא היה מצוי למעלה, ועל זה הודהנה בו שכינה מיום שנולד. מכאן, אמר רבי שמואל, שרחות האזכירים מצויות הן למעלה עד שלא יורדות לעולם.

**וְתִצְפְּנָהוּ שֶׁלְשָׂה יְרֵחִים – אַלְוּ שֶׁלְשָׂת
הַיְרִיחִים שְׁהִדְיוֹן דְּקַשְׁה שְׁרוֹי בְּעוֹלָם, וְאַלְוּ**

תהלים קיד) שם רמשׁ ו אין מסָפֶר. והוא חפת ליה,
למְהֹן גִּטֵּר מִנִּיהוּ, בְּחַפֵּי (בשׁטרא ר' יובלא) (נ"א רטישת רובלא)
נ"א רטישת רובלא) יקירה, תרין גוונין חזר ואובם, ואנה
לייה למשה בגיןיה, דישתמודע עמהון, בגין דזמין
לסלקה (בגיןיה) זמנה אחרא, לקבלה אוריתא.

וַתִּפְרֹרֶת בַת פְּרָעָה לִרְחוֹץ עַל הַיּוֹרֵד. (שמות ב') **דָא**
אִיהִי דָאַתִּיא מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא דְדִינָא
קְשִׁיא, בָמָה דָאַת אָמָר, לִרְחוֹץ עַל הַיּוֹרֵד, עַל
הַיּוֹרֵד דִיְקָא, וְלֹא עַל הַיּוֹם.

וְאֵי תִּמְאָה וְהִא כְּתִיב, (שמות י"ז) וּמְטָה אֲשֶׁר הַבַּיִת
בוֹ אֵת הַיּוֹרֵד, וּמְשָׁה לֹא מְחַא אֶלְאָ יְמָא,
וּקְרִיה יְאֹר. אֶלְאָ יְאֹר הַזֶּה דְּמַחְא אַחֲרֵן עַל יְדֵי
דְּמָשָׁה, וּשְׂוִيه קָרָא דָאִיהוּ עַבִּיד.

לשון הקודש

שָׁבְאָה מִצֶּד הַשְׁמָאל שֶׁל הַדָּין הַקְשָׁה,
בָּמוֹ שָׁגַנְאָמֵר (שםות ס) לְרַחֵץ עַל הַיָּאָר. עַל
הַיָּאָר **הַזָּקָא**, וְלֹא עַל **הַזָּבֶן**.
וְאָם הָאָמֵר, וּהְרִי בְּתוּב וּמְטָה אֲשֶׁר
הַכִּימֵת בּוֹ אֶת הַיָּאָר, וּמְשַׁה לֹא רַכְבָּה אֶלָּא
עַל **הַזָּבֶן**, וּקְרָאוּ לוֹ יָאָר? אֶלָּא יָאָר חַיה
שְׁחַבְבָּה אֶתְהָרֵן עַל יָדֵי **מֹשֶׁה**, וְהַחֲשִׁיב אָתוֹ
הַפְּטוּב **שְׁחוֹתָא עֲשָׂה** אָתָה.

לְהִזְוֹת שָׁמֹר מֵאוֹתָם הַדְּגִים שֶׁל הַיּוֹם
שְׁשָׁטִים בַּיּוֹם הַגָּדוֹל, שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים קד) שֶׁ
רְמַשׁ וְאַין מִסְפֵּר. וְהִיא כִּסְתָּה אֲוֹרֶת
לְהִזְוֹת שָׁמֹר מֵהֶם בְּכָסֵוי וּבְצַד הַיּוֹבֵל וּטִיסָּה
הַיּוֹבֵל וְטַס הַקְּבָרָה) נִכְבַּד שֶׁל שְׁנִי גְּנוּגִים, לְבֻן
וּשְׁחֹר, וְהַגִּיהָ אֶת מִשְׁהָ בֵּין הַיּוֹם שִׁיוֹדֵע
עֲמָם, מִשּׁוּם שְׁעַתִּיד לְעַלוֹת (בֵּין יָמִים) פָּעֵם
אַחֲרַת לְקַבֵּל תּוֹרָה.

בְּהָאִי גִּוֹּנָא, (שמות ז') **וַיִּמְלֹא שְׁבָעַת יָמִים אַחֲרֵי
הַפּוֹתַה ה' אֶת הַיּוֹרֵד וְאֶת הַבָּהּוֹ.** **אֲלֹא
עַל דָּאַתָּא מִסְטָרָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא,** קְרִיָּה
קְרָא אַחֲרֵי הַפּוֹתַה ה', **לְבִתְרֹן קְרִיָּה בְּשֶׁמֶא דְּמַשָּׁה.**
וּנְגַעֲרוֹתִיהָ הַוְּלֻכּוֹת עַל יָד הַיּוֹרֵד, **אֲלֵין שְׁאָר
מִשְׁרִין דָּאַתִּין מִסְטָרָא דָא.**

וְתִפְתַּח וְתַرְאָהוּ אֶת הַיְלֵד. (שמות ב') **וְתַרְאָהוּ וְתַרְאָ
מִבְעֵי לֵיהֶן.** **מֵאַי וְתַרְאָהוּ.** אמר רבי
שמעון, לית לך מלא באוריתא, דלית בה רזין
עלאין ינקרין. אלא חמי אוליפנא, רשיימה דמלפנא
ומטרוניתא אשתחבביה, ואיהו רשיימה דואו ה"א.
ומיד ותחמול עליו וגנו. עד פאן לעילא, מפאן
ולחלה לחתא, בר מהאי קרא.

וְתַתְצַב אֲחוֹתוֹ מַרְחָק וְגַ�ו. (שמות ב') **וְתַתְצַב אֲחוֹתוֹ,
אֲחוֹתוֹ דְּמַאן.** **אֲחוֹתִיהָ, דְּהַזָּא דְּקָרָא**

לשון הקודש

כמו זה **וַיִּמְלֹא שְׁבָעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת**
ה' **אֶת הַיּוֹרֵד וְאֶת הַבָּהּוֹ.** אלא על שבא
מצד קדוש ברוך הוא קראו הכתוב
אחרי הפתות ה', אחר קד קראו בשם
משה. **וּנְגַעֲרוֹתִיהָ הַלְּכָת עַל יָד הַיּוֹרֵד –** אלו
והלאה למטה, חוץ מהכתוב הוה.

וְתַפְתַּח וְתַרְאָהוּ אֶת הַיְלֵד. **וְתַתְצַב אֲחוֹתוֹ מַרְחָק וְגַ�ו.** **וְתַתְצַב
אֲחוֹתוֹ אֲחוֹתוֹ שֶׁל מַיִ? אֲחוֹתוֹ שֶׁל אֲחוֹתוֹ**
ותרא היה אריך לסתמו! מה זה ותראהו?

לְבִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֲחֹתִי. בִּמְהָ דְּאַת אָמֶר, (שיר השירים ה')
פָּתָחִי לֵי אֲחֹתִי רַעִיתִי. מֵרָחוֹק: בִּמְהָ דְּאַת אָמֶר
(ירמיה ל"א) מֵרָחוֹק ה' גַּרְאָה לֵי.

(פ"א) מִשְׁמָעַ, דְּאִינְיוֹ זְבָאֵין, עַד לֹא נִחְתּוּ לְעַלְמָא.
אֲשֶׁתְמֹזְדֻעָאָן אַיְנוֹ לְעַילָּא, לְגַבְיוֹ כְּלָא, וּבְלָ
שְׁבַן מִשָּׁה. וּמִשְׁמָעַ נְמִי, דְּגַשְׁמַתְהָוֹן דְּצִדְיקִיא,
אֲתִמְשָׁבוֹ מְאַתָּר עַלְאָה, בִּמְהָ דְּאָוקִימָא. וּרְזָא
הַמְּלָה אֹולִיבָנָא, דִמְשָׁמָעַ, דְּאָב וְאָם אִית לְגַשְׁמָתָא,
בִּמְהָ דְּאִית אָב וְאָם לְגַוְפָא בָּאָרְעָא, וּמִשְׁמָעַ, דְּבָכָל
סְטָרִין, בֵּין לְעַילָּא, בֵּין לְתִתְא, מִדְכָר וּנוֹקְבָא אַתְיָין
כְּלָא וּמִשְׁתְּבָחִי. וְהָא אֹוקְמָה רְזָא, דְּכַתִּיב, תֹּצְא
הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה. הָאָרֶץ: דָא בִּנְסַת יִשְׂרָאֵל. נְפָשׁ
חַיָּה: נְפָשָׁא דָאָדָם קְרָמָה עַלְאָה, בִּמְהָ דְּאָתָמָר.
אֲתָא רַבִּי אָבָא וּנְשָׁקִיה. אָמֶר וְדָאי שְׁפִיר קְאָמָרָת,
וְהַבִּי הַזָּא וְדָאי זְבָאָה חֹלְקִיה דְּמִשָּׁה גַּבְיוֹאָה

לשון הקודש

שָׁקָרָא לְבִנְסַת יִשְׂרָאֵל אֲחֹותִי, בִּמְוֹ שִׁישׁ לְגַוְפָא
שָׁנָאָמָר (שר ה) פָּתָחִי לֵי אֲחֹתִי רַעִיתִי.
אָב וְאָם בָּאָרֶץ, וּמִשְׁמָעַ שְׁבַבֵּל הַצְּדָדִים,
בֵּין לְמַעַלָּה בֵּין לְמַטָּה, הַכֵּל בָּא מַכְרָר
(אי"ח) מִשְׁמָעַ שָׁאוֹתָם צְדִיקִים, עַד שְׁלָא
יַרְדוּ לְעוֹלָם, נֹדְעִים הֵם לְמַעַלָּה אֶל הַכֵּל,
וּכְלָשְׁבַן מִשָּׁה. וּמִשְׁמָעַ גַּם בֵּן שְׁגַשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים גַּמְשָׁבּוֹת מִפְקוּדָה עַלְיוֹן, בִּמְוֹ
שְׁבָאָרְנוֹ, וּסְוֹד הַדָּבָר לְמִדְנָגָן, שְׁמִשָּׁמָעַ

מַה יִמְנָא, עַל כֵּל שֶׁאָר נְבִיאי עַל מָא. (ע"ב)

(פתרונות תורה) **דָּבָר אַחֲר וַתַּצְבֵ אֲחֹתָו דָא הִיא חַכְמָה, בָּמָה דָאָת אָמָר,** (משל י') **אָמָר לְחַכְמָה אֲחֹתִי אָת.** אמר רבי יצחק, מעולם לא את עדים את (נ"א אתער גורת דינא מעלה מא, דהא בכל שעטאת דהוו ישראאל חטאן, הויה דינא מקטרגא עביהון, ובדין, ותתצב אחותה מרחק. (ד"א מרחוק) במא דאת אמר מרחוק ה' גראה לי. (ע"ב)

ותרד בת פרעה לרוץ על היור. בשעתא דהוו פסקי ישראל מאורייתא, מיד ותרד בת פרעה לרוץ על היור. הות נחתת מדת הדין, (דף י"ב ע"ב) **לְאִסְתְּחָא מַדְמָא דִישָׂרָאֵל, עַל עַלְבּוֹנָה דָאָרִיתָא.** ונערותיה הולכות על יד היור, אלין אומיא, דאייגון אולין ורדפין אברתיהו, על יד

לשון הקודש

ובך הוא ודי. אשרי חלקו של משה הנביא הנאמן על כל שאר נביאי העולם. דבר אחר ותתצב אחותו – זהה חכמה, כמו שנאמר (משל י') אמר לך מה אחותי אתה. אמר רבי יצחק, מעולם לא העברת מדת הדין מן העולם, שהרי בשעה שאתה ישראאל חוטאים, היה الدين מקטרג עם, והוא ותתצב אחותו מרחק,

היאור, על סבת עלבונָה דאוריהַתָא, וαιנון דמוריָם
(נ"א דמייבִין) בָה, דָרְפּו יְדֵיָהו מִגְהָה.

אמֶר רבי יהוֹדָה, כָל מָלֵין דעַלְמָא, תָלִין
בְתִשׁוּבָה, זֶבְצָלוֹתָא דצָלִי בָר נְשָׁ
לְקוֹזְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְכָל שְׁכָן, מְאָן דאָוְשִׁיד
דְמַעַן בְצָלוֹתִיהָ, דְלִית לְךָ תְרֵעָא, דְלָא עַלְיָן
איינָן דְמַעַן. מָה כְתִיב ותְפַתָח ותְרָאָהו אֶת
הַיְלָד. ותְפַתָח, דָא שְׂבִינְתָא, דקִימָא עַלְיָהו
דִישְׁרָאֵל, בְאַיִמָא עַל בְּגִין, וְהִיא פְתַחָה תְדִיר
בְזֻכּוֹתֵיהָן דִישְׁרָאֵל.

כִּין שְׁפִתָּחָה, ותְרָאָהו אֶת הַיְלָד, (ירמיה ל"א) יָלֵד
שְׁעַשְׂעוּם. דָאַיְנוּ יִשְׁרָאֵל, דְמַתְחַטָּאָן קְמִי
מְלִכְיָהָן (נ"א מאביהוֹן) בְכָלָא, וּמִיד דְמַתְחַגְגָן קְמִי
קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, הַדָּרִי בְתִשׁוּבָה, וְבָכָאן קְמִיה.

לשון הקודש

סבת עלבון התורה, ואותם שמורים
(ששנים) בָה, שְׁרֵפּו יְדֵיכֶם מִפְנָה.

אמֶר רבי יהוֹדָה, כָל דָבְרֵי הָעוֹלָם
תְלוּים בְתִשׁוּבָה וּבְתִפְלָה שְׁפִתְפְלָל
אֲרָם לְקָדוֹש-בָרוֹך-הּוּא, וְכָל שְׁכָן מֵי
שְׁזַוְפָּד דְמָעוֹת בְתִפְלָתוֹ, שָׁאַיְן לְךָ שַׁעַר
שְׁלָא נְגָנִים אַוְתָן דְמָעוֹת. מָה בְהָנוּב?
וְתְפַתָח ותְרָאָהו אֶת הַיְלָד. ותְפַתָח – ז'

כברא דבכי קמי אבוי, מה כתיב, והנה נער בזכה.
ביוון דבכי, אהעדו (ס"א מהתברר) כל גורין בישין
העלמא, מה כתיב ותחמול עליו, אהען עליו
ברחים, ומרחם ליה.

ותאמר מילדי העברים זה, לאינו רבוי לבא,
ולא מילדי העודת כובבים ומצלות,
לאינו קשי קدل, וקשי לבא. **AMILDI** העברים רבוי
לבא מאבחן ומאמבחן לאחטא קמי מאיריהון.
ותקרה את אם הילך. **שהיתה** בזכה, הדא הוא
דבר, (ירמיה ל"א) **קול ברמה נשמע נהי בכி**
תרוריים רחל מבכה על בניהם וגנו, הוא בזכה
ואם הילך היא בזכה.

אמר רבוי יהודה, **לומנָא דאתִי מה כתיב,** (ירמיה ל"א)
ביבי יבואו ובתהננים וגנו. מהי בבי
יבואו. **בזכות בכוי דאם הילך, שהיא רחל, יבואו**

לשון הקודש

שבוכה לפני אבוי. מה כתוב? והנה נער
בכח. ביוון شبכת, העברון (שתברר) כל
אם הילך, שהיתה בזכה. זהו شبוכת
הנערות הרעות של העולם. מה כתוב?
ותחמל עליו, התעוררה עליו ברחים
ובזכה עליו. ורחה מה עליו.

ותאמר מילדי העברים זה, שהם רבוי
לב, ולא מילדי העפונים שם קשי ערף
ביבי יבואו? בזכות בכוי של אם הילך,
וקשי לב. מילדי העברים רבוי לב מאבות